

Sygn. akt I ACa 664/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący :	SSA Roman Sugier (spr.)
Sędziowie :	SA Lucyna Świdowska-Pilis SO del. Aneta Pieczyrak-Pisulińska
Protokolant :	Anna Wieczorek

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2015 r. w Katowicach

na rozprawie

sprawy z powództwa Prokury Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we (...)

przeciwko T. K.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej

z dnia 1 kwietnia 2015 r., sygn. akt I C 340/14

oddala apelację.

SSO del. Aneta Pieczyrak Pisulińska	SSA Roman Sugier	SSA Lucyna Świdowska-Pilis
-------------------------------------	------------------	----------------------------

Sygn. akt I ACa 664/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia z dnia 1 kwietnia 2015r. Sąd Okręgowy w Bielsku- Białej oddalił powództwo Prokura Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we (...) przeciwko T. K.

o zapłatę łącznej kwoty 300 000, 00 zł stanowiącej wierzytelności, które powód nabył od pierwotnego wierzyciela pozwanego.

W uzasadnieniu Sąd Okręgowy wskazał, iż bezsporne w sprawie było, że pozwany T. K. zawarł z (...) Bank (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. trzy umowy kredytu: umowę nr (...), umowę nr (...), umowę nr (...). Wierzytelności wynikające z powyższych umów nabył powód. Okoliczność ta była między stronami bezsporna. Pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczeń powoda, które są roszczeniami związanymi z prowadzeniem działalności gospodarczej, zatem termin ich przedawnienia wynosi trzy lata.

Wszystkie umowy zawarte przez pozwanego z (...) Bank (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. zostały wypowiedziane na skutek opóźnień w spłacie kredytów. Pozwany okoliczności tej nie kwestionował. Zadłużenia wynikające ze wszystkich trzech umów zostały objęte bankowymi tytułami egzekucyjnymi wystawionymi w dniu 19 lipca 2002 roku, (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. przed upływem 3- letniego terminu przedawnienia złożyła wnioski o nadanie im klauzuli wykonalności, wnioski te zostały uwzględnione postanowieniami Sądu Rejonowego wC. Wydział I Cywilny z dnia 21 sierpnia 2002 r. i 5 września 2002 r.

W zakresie roszczeń wynikających z umowy nr (...) objętych bankowym tytułem egzekucyjnym nr (...) zostało w 2003 roku wszczęte postępowanie egzekucyjne przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w C., które zostało umorzone postanowieniem z dnia 4 czerwca 2008 r.

W dniu 18 maja 2011 r. powód złożył wniosek o zawezwanie do próby ugodowej, co skutkowało przerwaniem biegu przedawnienia roszczenia, zaś pozew

w tej sprawie został wniesiony w dniu 3 stycznia 2014 r., wobec czego Sąd I instancji przyjął, że roszczenie powoda wynikające z umowy nr (...) nie uległo przedawnieniu.

Z kolei w zakresie roszczeń wynikających z umowy (...) objętych bankowym tytułem egzekucyjnym nr (...), postępowanie egzekucyjne zostało wszczęte w dniu 6 marca 2003 r. zaś umorzono je postanowieniem z 5 maja 2006 r., po czym ponownie wszczęto na wniosek z 21 maja 2007 r.

i prowadzono pod sygn. akt Km 910/07 przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w C.. Postępowanie w sprawie Km 910/07 zostało umorzone postanowieniem z dnia 17 stycznia 2011 r. , które stało się prawomocne w dniu 29 stycznia 2011 r. Pozew w tej sprawie został wniesiony w dniu

3 stycznia 2014 r., i z tej też przyczyny Sąd Okręgowy przyjął, że roszczenie powoda wynikające z umowy nr (...) nie uległo przedawnieniu.

W zakresie roszczeń wynikających z umowy nr (...) objętych bankowym tytułem egzekucyjnym nr (...) zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w C. na skutek wniosku złożonego w dniu 26 września 2007 r., a umorzono je postanowieniem z dnia 14 stycznia 2010 r. Pozew w tej sprawie został wniesiony w dniu 3 stycznia 2014 r., roszczenie powoda wynikające z umowy nr (...) uległo więc przedawnieniu. Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego uznał Sąd, że nie doszło do przerwania biegu przedawnienia tego roszczenia.

Sąd Okręgowy wskazał, iż okres pomiędzy terminem wymagalności roszczeń powoda, a złożeniem wniosków o wszczęcie egzekucji zobowiązań wynikających z umów (...) przeciwko pozwanemu był krótszy niż trzy lata. Po zakończeniu postępowania egzekucyjnego termin przedawnienia roszczeń zaczął biec na nowo, pozew w niniejszej sprawie został wniesiony co do tych roszczeń przed upływem terminu ich przedawnienia.

W ocenie Sądu Okręgowego przedawnieniu uległo roszczenie powoda wynikające z umowy (...), bowiem biegu terminu przedawnienia tego roszczenia nie przerwało wytoczenie powództwa przez powoda przed Sądem Rejonowym w C. Wydział I Cywilny sygn. akt I C 427/11, albowiem żądanie w tej sprawie obejmowało jedynie część należności wynikającej z tej umowy i nieobjętej niniejszym postępowaniem.

W ocenie Sądu Okręgowego roszczenie powoda w zakresie, w jakim nie uległo przedawnieniu, nie zostało udowodnione. Pozwany we wniesionym sprzeciwie zakwestionował wysokość dochodzonego przez powoda roszczenia

podnosząc, że na poczet zadłużenia były dokonywane spłaty, zobowiązanie zostało także częściowo spłacone z kwoty uzyskanej w toku postępowania egzekucyjnego ze sprzedaży nieruchomości. Powód miał obowiązek udowodnienia istnienia wierzytelności, jej wysokości, należnych odsetek, jak również ich wysokości, czego nie wykazał.

Sąd I instancji stwierdził, że przedłożone przez powoda wyciągi z ksiąg funduszu nie stanowią wystarczającego dowodu dla wykazania wysokości zobowiązania pozwanego, bowiem nie mają w postępowaniu cywilnym mocy dokumentu urzędowego, a w konsekwencji nie korzystają z domniemania zgodności z prawdą, w świetle czego na pozwanym nie spoczywał ciężar dowodu obalenia tego domniemania, a powód był zobowiązany wykazać, prawdziwość stanu rzeczy wynikającego z takiego wyciągu.

Uznał również Sąd, że umowa cesji wierzytelności nie może stanowić podstawy udowodnienia wysokości zobowiązania pozwanego. Przedłożona umowa świadczy o tym, że doszło do cesji wierzytelności, nie jest natomiast dowodem na istnienie

i wysokość zobowiązania. Umowa taka stanowi dokument prywatny, jego moc dowodowa ogranicza się do domniemania, że zbywca i nabywca złożyli oświadczenie nim objęte. Co do zasady dokumenty te stanowią dowód, że zawarto umowę przelewu wierzytelności o określonej treści, ale nie stanowią dowodu na istnienie i wysokość przedmiotowej wierzytelności.

Powód przedłożył do akt również umowę kredytu z dnia 14 lipca 2000 r. nr (...) zawartą pomiędzy pozwanym, W. K. i (...) Bank (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W.. Wynika z niej, że bank udzielił kredytu w wysokości 250 000,00 zł. Kwota udzielonego kredytu była oprocentowana w stosunku rocznym według zmiennej stopy procentowej równej wysokości stawki referencyjnej powiększonej o marżę ryzyka kredytowego, stawka referencyjna miała charakter zmienny.

W przypadku opóźnienia w spłacie kredytu bankowi przysługiwały odsetki od niespłaconej kwoty według stopy procentowej przewidzianej dla kredytów przeterminowanych i kredytów postawionych w stan natychmiastowej wykonalności określonej w uchwale zarządu banku.

Powód dochodził kwoty 197 538,61 zł, uzasadniając swe żądanie tym, że zadłużenie pozwanego z tytułu tej umowy wynosi 248 856,05 zł tytułem należności głównej, 625 500,087 zł tytułem odsetek i 249,26 zł tytułem kosztów.

W ocenie Sądu Okręgowego powód w żaden sposób nie wykazał wysokości zadłużenia. Nie wykazał on bowiem: jaka była stopa procentowa, w oparciu o którą naliczane były odsetki, ani też wysokości stóp referencyjnych. Powód nie przedłożył także uchwał banku w przedmiocie wysokości stóp procentowych przewidzianych dla kredytów przeterminowanych i przedstawionych w stan natychmiastowej wykonalności. Przedłożony bankowy tytuł egzekucyjny z tych samych przyczyn, co wyciąg z ksiąg funduszu nie może stanowić dowodu na wysokość zobowiązania pozwanego. Powód nie wskazał za jaki okres odsetki były naliczane, w jakiej wysokości, ani od jakich kwot.

Odnosząc się do pozostałych dwóch umów kredytu, stwierdził Sąd, że nie zostały one w ogóle przedłożone przez powoda do akt rozpoznawanej sprawy, a złożono je jedynie do akt sprawy prowadzonej przed Sądem Rejonowym w C. Wydział I Cywilny, sygn. akt I C 427/11. Również w zakresie tych umów z opisanych powyżej względów uznał Sąd Okręgowy, że nie można przyjąć, w oparciu o nie, iż powód udowodnił wysokość swoich żądań.

Przedłożone umowy zawarte pomiędzy wierzycielem pierwotnym, a pozwanym stanowią niewątpliwie dowód zaciągnięcia przez pozwanego zobowiązania wobec wierzyciela pierwotnego, nie stanowią one jednak dowodu istnienia tego zobowiązania w wysokości dochodzonej pozwem. Powód nie przedłożył dokumentów, które pozwoliłyby na potwierdzenie zasadności jego twierdzeń co do wysokości zadłużenia pozwanego.

Powyższy wyrok Sądu Okręgowego został zaskarżony przez powoda w części, tj. w zakresie kwoty 197 538, 61 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Skarżący zarzucił naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przyjęcie, że powód dochodził w pozwie z dnia 3 stycznia 2014r. z tytułu wierzytelności wynikającej z umowy kredytowej nr (...) z dnia 14 lipca 2000 roku kwoty 197 538, 61 zł tytułem

odsetek, gdy w istocie dochodził części należności głównej, co zbędnym czyniło dowodzenie wysokości odsetek za poszczególne okresy opóźnienia w zapłacie.

W związku z postawionymi zarzutami powód wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa w części, co do kwoty 197 538, 61 złotych i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda powyższej kwoty wraz z odsetkami w wysokości ustawowej liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania i zasądzenie kosztów postępowania w obu instancjach, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja powoda nie zasługuje na uwzględnienie, jednak z przyczyn innych aniżeli te, które powołał Sąd Okręgowy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

Zgodnie z treścią art. 118 kc jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

Roszczenie powoda jest roszczeniem związanym z prowadzeniem działalności gospodarczej, zatem termin jego przedawnienia wynosi trzy lata.

Bieg terminu przedawnienia może zostać zawieszony lub przerwany.

W przypadku przerwania biegu terminu przedawnienia biegnie on na nowo (art. 124 § 1 kc).

Przerwanie biegu terminu przedawnienia może nastąpić zgodnie z art. 123 § 1 kc przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia, także przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje oraz przez wszczęcie mediacji.

Wniosek o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu przerywa bieg okresu przedawnienia.

Przerywa też bieg przedawnienia wszczęcie egzekucji na wniosek wierzyciela, a tym samym okres przedawnienia na nowo biegnie od dnia zakończenia postępowania egzekucyjnego.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach- V Wydział Cywilny z dnia 24 listopada 2011r. sygn. akt V ACa 572/11, dochodzone roszczenie stwierdzone bankowym tytułem egzekucyjnym (zaopatrzonym w klauzulę wykonalności na rzecz banku) nie jest prawomocnym orzeczeniem sądu (tym bardziej jakimkolwiek innym tytułem wskazanym w art. 125 § 1 kc).

Roszczenie zatem takiego wierzyciela z tytułu kredytu względem kredytobiorcy ulega przedawnieniu z chwilą upływu 3- letniego terminu przedawnienia. Do tej wierzytelności zastosowanie znajduje art. 118 kc w części regulującej przedawnienie roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Tytuł wykonawczy w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego z klauzulą wykonalności nie stanowi aktu powodującego przedłużenie terminu przedawnienia do 10 lat. Bankowy tytuł egzekucyjny nie zalicza się bowiem do aktów objętych dyspozycją art. 125 kc, nie jest wydany przez niezależny organ rozpatrujący sprawę merytorycznie (w istocie pochodzi od strony postępowania) postępowanie klauzulowe nie zmierza natomiast do rozpoznania merytorycznego, co wyklucza uznanie res iudicata. Jeśli zatem podstawą roszczenia jest bankowy tytuł egzekucyjny okres przedawnienia zawsze będzie trzyletni.

Ustalenia Sądu I instancji zostały poczynione prawidłowo, za wyjątkiem ustaleń dotyczących przerwy biegu terminu przedawnienia odnośnie wierzytelności powoda związanej ze zobowiązaniem kredytowym z 2000r., co do którego wystawiono bankowy tytuł egzekucyjny (...).

Wbrew stanowisku Sądu I instancji roszczenie powoda wynikające z umowy nr (...) uległo przedawnieniu, albowiem z akt sprawy nie wynika, by postępowanie egzekucyjne mające na celu wyegzekwowanie bankowego tytułu egzekucyjnego (...) zostało wszczęte już w 2003r. Brak jest bowiem dowodu, iż wniosek egzekucyjny z dnia 17 września 2003r. został skierowany do komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w C.. Wprawdzie postanowieniem z dnia 4 czerwca 2008r. doszło do umorzenia postępowania egzekucyjnego o sygnaturze II KM 381/07, jednakże nie było ono prowadzone na podstawie wniosku złożonego w wyżej opisanej dacie, lecz na podstawie wniosku z dnia 22 lutego 2007r.

W takiej sytuacji należy przyjąć, że termin przedawnienia roszczenia objętego omawianym bankowym tytułem egzekucyjnym, który rozpoczął bieg w dacie nadania mu klauzuli nie został przerwany przez podjęcie czynności bezpośrednio zmierzających do dochodzenia roszczenia, aż do dnia 22 lutego 2007r. Co za tym idzie upłynął już w 2006r., a o jego przerwaniu nie mogą już decydować późniejsze czynności podjęte przez powoda, jak złożenie wniosku o wszczęcie egzekucji, czy wzmiankowany przez Sąd Okręgowy wniosek o zawezwanie do próby ugodowej, czy złożenie pozwu z niniejszej sprawie.

Mając powyższe na względzie, apelacja jako bezzasadna podlegała oddaleniu na mocy art. 385 k.p.c.

SSO del. Aneta Pieczyrak- SSA Roman Sugier SSA Lucyna Świdorska-Pilis

P.